Lietas Nr. C29658214
Lietas arhīva Nr. C-2869-15/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 28.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Jolanta Zaškina, ar tiesas sēdes sekretāri Ilvu Rudovsku, piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/, atklātā tiesas sēdē, izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un

konstatēja

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" cēlusi tiesā maza prasību pret /pers. B/ par galvenā parāda 1646,70 *euro* un līgumsoda 705,56 *euro* piedziņu, jo atbildētāja kā nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašniece nepilda savu likumā un līgumā noteikto pienākumu maksāt atlīdzību prasītājai kā nekustamā īpašuma pārvaldniecei, segt ar mājas uzturēšanu saistītos izdevumus atbilstoši dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram un norēķināties par saņemtiem pakalpojumiem.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1770., 1771., 1773., 1775., 1779., 1786. un 1791.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu un likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta astoto daļu.

2015.gada 29.aprīlī prasītāja iesniegusi prasības summas pieaugumu, lūdzot piedzīt galveno parādu 2358,84 *euro* un līgumsodu 1387,37 *euro.* Līdz ar ko celtā prasība vairs nav maza apmēra prasība un ir izskatāma pēc vispārējiem noteikumiem.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par prasības pieteikumu norāda, ka prasību neatzīst. No lietas materiāliem esot redzams, ka galvenais parāds ir 1646,70 *euro,* tajā skaitā arī 628,58 *euro* par pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Tātad summas par pārvaldīšanu un apsaimniekošanu veidojot gandrīz 40% no prasītājas norādītā galvenā parāda. Taču lietas materiālos neesot neviena pierādījuma, kas apstiprinātu, ka dzīvokļu īpašnieku kopība būtu pieņēmusi lēmumu, kurā būtu apstiprinātas summas saistībā ar apsaimniekošanu un pārvaldīšanu. Tas nozīmējot to, ka prasītāja šādas summas ir noteikusi patvarīgi. Ņemot vērā minēto, līdz apstākļu tālākai noskaidrošanai no galvenā parāda būtu izslēdzamas summas, par kurām konstatējams, ka tās noteiktas, apejot likumā noteikto kārtību. Izskatāmajā lietā patvarīgi noteiktās summas par apsaimniekošanu un pārvaldīšanu kopā sastādot 628,59 *euro*.

Saskaņā ar prasītājas izrakstītajiem rēķiniem maksa par apsaimniekošanu un pārvaldīšanu pavisam kopā ir 24,01 *euro*, tajā skaitā, maksa par pārvaldīšanu 14,14 *euro*, maksa par plānotajiem nākamā perioda remontdarbiem 9,87 *euro*. Taču saskaņā ar 2000.gada 5.jūnija līguma 3.1.punkta noteikumiem maksa par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu ir Ls 6,40 (9,11 *euro*). Šī paša līguma 3.3.punkta noteikumi noteic, ka izmaiņas maksāšanas kārtībā, tajā skaitā maksājumu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, tā apmēru, notiek pusēm savstarpēji vienojoties. Lietas materiālos neesot atrodams neviens pierādījums, kas apliecinātu, ka starp pusēm būtu noslēgta vienošanās par iepriekš minētajām izmaiņām.

Attiecībā uz līgumsoda piemērošanu atbildētāja norāda, ka visā prasības pieteikumā norādītajā parāda veidošanās periodā, t.i., no 2012.gada maija līdz 2014.gada jūlijam, atbildētāja regulāri prasītājai iesniegusi Rīgas sociālā dienesta izziņas „Par atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam". Minētā izziņa, atbilstoši 2004.gada 30.marta Rīgas domes priekšsēdētāja rīkojumam Nr.239-r „par līgumsoda nepiemērošanu maznodrošinātām ģimenēm (personām), esot tiesisks pamats tam, lai atbildētājai netiktu piemērots līgumsods, kas prasītājas izrakstītajos rēķinos tiekot saukts par nokavējuma naudu.

2014.gada jūlija rēķinā, esot norādīts, ka kavējuma nauda uz 14.07.2014 ir 705,56 *euro*. Atbildētāja norāda, ka no Rīgas domes Rīgas sociālā departamenta 07.08.2014 izziņas esot redzams, ka jau uz 2014.gada 1.jūliju, kas aptverot arī minētā rēķina izrakstīšanas datumu, t.i., 2014.gada 14.jūliju, atbildētājai bija maznodrošinātas ģimenes statuss laika periodam no 2014.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 30.septembrim. Diemžēl šī izziņa no atbildētājas neatkarīgu iemeslu dēļ tikusi sagatavota pēc rēķina izrakstīšanas datuma, tādēļ prasītājai tikusi iesniegta tikai 2014.gada 8.augustā. Taču prasītāja, tā vietā, lai veiktu pārrēķinu, nelabticīgi izmantojot radušos situāciju un sniedzot tiesai faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem neatbilstošas ziņas. Turklāt rēķinā par nākamo periodu, tas ir, 2014.gada augusta mēnesi, 14.augustā izrakstījusi rēķinu, kurā ir norādīts tikai pamatparāds, bet neesot norādīts, ka no atbildētājas tiek prasīts līgumsods 705,56 *euro* apmērā. Prasītāja prasību iesniegusi 2014.gada 22.augustā, t.i., pēc tam, kad tai bija zināms fakts, ka atbildētājai kopš 2014.gada 1.jūlija ir maznodrošinātas personas statuss. Atbildētāja uzskata, ka līgumsoda pieprasīšana šādos apstākļos ir savu tiesību nelabticīga izmantošana, personas cieņu aizskaroša rīcība.

Turklāt, runājot par līgumsodu esot jānorāda, ka Civillikuma 1716.panta trešās daļas noteikumi nosaka, ka līgumsoda apmērs nedrīkst pārsniegt pamatparādu vairāk kā par 10%. Tā kā prasītāja līgumsoda apmēru pamato ar 2014.gada 14.jūlija rēķinu, grozītais pants esot tieši piemērojams. Iebildumi pamatoti uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (redakcijā, kas bija spēkā no 26.10.1995. -31.12.2010) 12.panta pirmo un otro daļu, 27.^{1} panta pirmo un otro daļu, 27.^{2} panta pirmo un otro daļu, 28.panta pirmo un otro daļu, 36.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu 10.panta 2., 3., un 8.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, 20.panta pirmo daļu, 21.panta 1., 2.un 3.punktu, Civillikuma 1716.panta trešo daļu.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies, lai gan par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājai paziņots saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta pirmās un piektās daļas noteikumiem, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā pēc atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adreses. Par neierašanās iemesliem atbildētāja tiesu nav informējusi, kā arī nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu lietu var izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās.

Prasītājas pārstāve prasību uzturēja. Papildus prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem paskaidroja, ka pārvaldīšanas un

apsaimniekošanas maksa tiekot aprēķināta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu 10-14.punktu. Attiecībā uz iebildumos norādīto par līgumsoda aprēķināšanas kārtību, prasītājas pārstāve paskaidroja, ka līgumsods netiekot piemērots par laika periodu, kurā atbildētājai ir piešķirts maznodrošinātas personas statuss, bet par periodu, kad šāda izziņa nav iesniegta rēķinā tiek norādīts viss aprēķinātais līgumsods.

Noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus un pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Lai gan prasītāja paskaidrojumos par prasību norāda, ka prasību neatzīst pilnībā, tomēr iebildumus ir cēlusi tikai par apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu un līgumsoda piedziņu. Kālab netiek atzīta prasība par ar dzīvokļa īpašuma lietošanu saistīto pakalpojumu piedziņu, paskaidrojumos nav norādīts, līdz ar to tiesa uzskata, ka šajā daļā prasība netiek apstrīdēta.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1.-3.punktā ir noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana0.

Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Saskaņā ar ierakstu zemesgrāmatas nodalījumā atbildētāja ir nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašniece (lietas 15.lapa). Atbildētāja neapstrīd, ka minēto nekustamo īpašumu apsaimnieko un pārvalda prasītāja. 2000.gada 5.jūnijā starp pusēm noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums (lietas 16.-21.lapa).

Saskaņā ar prasītājas sastādīto parāda aprēķinu, atbildētājas parāds par sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2012.gada maija līdz 2015.gada aprīlim bija 2358,84 *euro.*

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ņemot vērā faktu, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka uz lietas izskatīšanas dienu parādu ir pilnībā vai daļēji samaksājusi, no atbildētājas prasītājas labā, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, piedzenams nekustamā īpašuma pārvaldīšanas un saņemto pakalpojumu parāds 2358,84 *euro.*

Atbildētājas iebildumi par to, ka prasītāja bez tiesiska pamata ir palielinājusi maksu par apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, kas saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 3.1.punktu ir 9,11 *euro* (Ls 6,40) mēnesī nav pamatoti un nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai apstrīdētajā daļā.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 31.12.2010., $27.^1$ panta pirmā daļa noteica, ka par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce. Šī paša likuma $27.^2$ panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce lemj par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas formu (...), šī paša un panta otrās daļas 1.punktā noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce var noteikt maksu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, šā likuma 36.pantā teikts, ka līdz dzīvokļu īpašnieku sabiedrības izveidošanai vai savstarpējai līguma noslēgšanai jautājumus, kas saistīti ar daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, izlemj dzīvokļu īpašnieki, savstarpēji vienojoties.

Šobrīd spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Atsaucoties uz minētajām likuma normām, atbildētāja norāda, ka, ņemot vēra faktu, ka dzīvokļu īpašnieki šajās normās noteiktajā kārtībā nav lēmuši par apsaimniekošanas maksas noteikšanu, prasītājai neesot pamata rēķinos iekļaut lielāku pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu, nekā puses vienojušās apsaimniekošanas līgumā.

Taču atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka dzīvokļu īpašnieki būtu sasaukuši kopsapulci, kurā būtu lēmuši par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas formu, lēmuši par maksas noteikšanu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. No kā tiesa secina, ka dzīvokļu īpašnieki nav vienojušies par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un maksu par to. Taču tas apstāklis, ka dzīvokļu īpašnieki nav pildījuši savu Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1.punktā noteikto pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, neatbrīvo dzīvokļa īpašnieku no pienākuma maksāt pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksājumus to faktiskajā apmērā.

Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešās daļas 1.punktā noteikts, ka privatizētā objekta īpašniekam ir pienākums līdz brīdim, kad dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas-pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības, dzīvokļu īpašnieki, likumā noteiktajā kārtībā savstarpēji vienojoties, nosaka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un maksu par to. Šī paša panta ceturtajā daļā noteikts, ja dzīvokļu īpašnieki nav vienojušies par šā panta trešās daļas 1.punktā minēto, kārtību, kādā pārvaldnieks aprēķina maksu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, sastāda dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu tāmi, paziņo dzīvokļu īpašniekiem par maksas apmēru noteiktam laika periodam, informē dzīvokļu īpašniekus par noteiktam laika periodam tāmē paredzētajām izmaksām, kā arī sagatavo dzīvokļu īpašniekiem ikgadēju atskaiti par attiecīgās maksas izlietošanu, nosaka Ministru kabinets. Panta astotajā daļā noteikts, ka valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ja šā likuma 51.pantā noteiktajā kārtībā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu viņu privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", kas izdoti saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta ceturto un piekto daļu 10.-12. un 14.punktā noteikts, ka par aprēķināto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu nākamajam kalendāra gadam dzīvojamās mājas pārvaldnieks rakstiski paziņo dzīvokļa īpašniekam ne vēlāk kā līdz attiecīgā gada 15.oktobrim, paziņojumā norādot laiku un vietu (piemēram, mājaslapa internetā, informatīvs stends), kur dzīvokļa īpašnieks var iepazīties ar tāmes kopsavilkumu (2.pielikums), kā arī dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumu nākamajiem periodiem (3.pielikums). Pēc dzīvokļa īpašnieka lūguma tāmes kopsavilkumu un dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumu pārvaldnieks rakstiski nosūta attiecīgajam dzīvokļa īpašniekam (noteikumu 10.punkts).

Plānojot nepieciešamos remontdarbus nākamajiem periodiem (šo noteikumu 7.4.apakšpunkts), pārvaldnieks pārvaldīšanas un

apsaimniekošanas maksā var iekļaut arī plānoto remontdarbu izmaksas (noteikumu 11.punkts).

30 darbdienu laikā pēc šo noteikumu 10.punktā minētā paziņojuma saņemšanas dzīvokļu īpašnieki dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē (turpmāk – kopsapulce) pieņem lēmumu par dzīvojamai mājai aprēķinātās pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas apstiprināšanu nākamajam kalendāra gadam, kā arī par dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu plāna apstiprināšanu nākamajiem periodiem. Kopsapulce ir tiesīga pilnvarot personu dzīvokļu īpašnieku saziņai ar pārvaldnieku (noteikumu 12.punkts).

Ja dzīvokļu īpašnieki šo noteikumu 12.punktā minētajā termiņā nav sasaukuši kopsapulci un nolēmuši apstiprināt dzīvojamai mājai aprēķināto pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu nākamajam kalendāra gadam, dzīvojamās mājas pārvaldnieka aprēķinātā maksa nākamajam kalendāra gadam stājas spēkā ar 1.janvāri vai ar citu pārvaldnieka noteiktu termiņu (noteikumu 14.punkts).

Prasītāja ir iesniegusi obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes kopsavilkumus 2012., 2013. un 2014.gadam (lietas 50.-52.lapa). Savukārt atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprinātu, ka dzīvokļu īpašnieki Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 16.punkta kārtībā būtu noraidījuši prasītājas piedāvāto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu un noteikuši citu. Līdz ar ko prasītājas aprēķinātā pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa, katram attiecīgajam gadam, stājās spēkā noteikumu 14.punktā noteiktajā termiņā.

Tas, ka puses nav rakstveidā vienojušās par 2000.gada 5.jūnijā noslēgtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.1.punkta grozījumiem nevar būt par pamatu, lai atbildētāja turpinātu maksāt apsaimniekošanas maksu apmērā, kas acīmredzami nesedz apsaimniekošanas faktiskos izdevumus.

Kā jau minēts iepriekš, pušu tiesiskās attiecības attiecībā uz apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas kārtību regulē likums, un konkrētajā gadījumā prasītāja no savas puses izpildījusi likumā noteiktās darbības un ir pienācīgi pamatojusi apsaimniekošanas maksas palielināšanas nepieciešamību. Atbildētāja no savas puses likumā apsaimniekošanas maksas apmēra palielināšanu nav apstrīdējusi, līdz ar ko jāatzīst, ka viņai ir saistoša prasītājas likumā noteiktajā kārtībā aprēķināta un noteiktā apsaimniekošanas maksa.

Daļā par līgumsoda piedziņu prasība apmierināma daļēji.

Prasītāja par samaksas nokavējumu, pamatojoties uz pušu starpā noslēgtā līguma 3.4. punktu aprēķinājusi līgumsodu 1387,37 *euro* par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2015.gada 15.aprīlim.

Atbildētāja iebilst pret aprēķināto līgumsodu, atsaucoties uz Civillikuma 1716.panta trešo daļu, kurā noteikts līgumsoda ierobežojums līdz 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra, kā arī uz Rīgas domes priekšsēdētāja 30.03.2004 rīkojumu Nr.239-r "Par līgumsoda nepiemērošanu maznodrošinātām ģimenēm (personām)".

Attiecībā uz maksājumu kavējumu raksturojošiem apstākļiem, tiesa konstatē, ka prasītāja, ceļot prasību pievienojusi prasības pieteikumam 2014.gada 14.jūlijā izrakstīto rēķinu, no kura izriet, ka atbildētājas parāds ir 1615,48 *euro*, par ko aprēķināts līgumsods (kavējuma nauda) 705,56 *euro* (lietas 10.lapa). Savukārt atbildētāja iesniegusi 2014.gada 14.augustā izrakstīto rēķinu, no kura izriet, ka parāda summa par vienu mēnesi pieaugusi līdz 1646,70 *euro*, savukārt līgumsoda apmērs ir 0 *euro* (lietas 32.lapa)

Kā norāda prasītāja, līgumsods netiek piemērots par laiku, kad dzīvokļa īpašnieks iesniedz prasītājai pierādījumus, ka viņam ir piemērots maznodrošinātas personas (ģimenes) statuss. Savukārt, ja šādu pierādījumu nav, tad līgumsods nedzēšas un to turpina aprēķināt.

Tiesa uzskata, ka prasītāja, būdama patērētāja, saņemot rēķinu, no kura nepārprotami izriet, ka viņai nav līgumsoda parāda pret prasītāju un kurā nav minēts par apstākļiem, ka līgumsodu nepiemēro tikai par laika posmu, kurā atbildētāja atzīta par maznodrošināto personu, viennozīmīgi var uzskatīt, ka prasītāja jau aprēķināto līgumsodu turpmāk nepiemēros. Līdz ar to jāatzīst, ka pie apstākļiem, kad atbildētāja vienu mēnesi saņem rēķinu, kurā līgumsods nav piemērots vispār, bet jau nākamajā rēķinā uzrādīts viss iepriekš aprēķinātais līgumsods, prasītājas rīcība, šādi piemērojot līgumsodu, atzīstama par neatbilstošu Civillikuma 1.panta noteikumiem.

Ņemot vērā to, ka 2014.gada 14.augusta rēķinā norādīts, ka līgumsoda apmērs uz rēķina izrakstīšanas datumu ir 0 *euro*, kā arī to, ka lietā ir pierādījumi, ka atbildētājas ģimenei līdz 2014.gada 30.septembrim bija piešķirts maznodrošinātas ģimenes statuss, un par šo laiku, kā to norāda pati prasītāja, līgumsodu neaprēķina, tiesa vadoties pēc taisnības apziņas atzīst, ka konkrētajā gadījumā var uzskatīt, ka atbildētājas nokavējums, sācies ar 2014.gada 1.oktobri.

Aprēķinot līgumsodu par laika periodu no 2014.gada 1.oktobra līdz 2015.gada 15.aprīlim (197 dienas) pēc pušu starpā līgumā noteiktās likmes 0,15 % dienā par faktiski nokavētās naudas summas 671,26 *euro* samaksu (parāds uz 2015.gada 15.aprīli 2358,84 *euro* – parāds uz 2014.gada 14.augustu 1687,58 *euro*), tā apmērs ir 198,36 *euro* (671,26 *euro* x 197 nokavējuma dienas x 0,15 %), kas būtu uzskatāms par saprātīgu un samērīgu kompensāciju par atbildētājas saistību izpildes nokavējumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 341,73 *euro*, tas ir, valsts nodeva 337,03, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no atbildētājas likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir seši procenti no simta gadā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 194., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, labā parādu 2358,84 *euro*, līgumsodu 198,36 *euro* un tiesas izdevumus 341,73 *euro,* kopā 2898,93 *euro* (Divi tūkstoši astoņi simti deviņdesmit astoņi euro 93 centi).

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no neatmaksātās parāda summas (2358,84 *euro*).

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, veicot samaksu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" bankas kontā AS "Citadele banka", LV83PARX0013044380019.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pilna teksta sastādīšanas dienas, 2015.gada 11.jūnija, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.